

Fiskeriministeren (Gammelgaard):

Jeg takker naturligtvis hr. Dohrmann for den støtte, han har givet udtryk for her i dag, men når hr. Dohrmann siger, at ministeren følger SF, så må jeg tage afstand herfra. Det, jeg følger, er de principper vedrørende regulering, der er nedfældet i den dagsorden, som jeg selv havde en meget væsentlig andel i blev udformet på den måde, som den blev, her i december måned sidste år. De principper, jeg i øvrigt følger vedrørende reguleringen, står faktisk i den dagsorden, og dem har jeg fulgt hele tiden, mens jeg har været minister. Det er også de råd, jeg har fået fra erhvervets organisationer.

Så vil jeg godt sige vedrørende selve lovforslaget, at jeg altså selv har påpeget et punkt, hvor jeg mener, det er nødvendigt med en ændring. Det har udviklingen siden fremsættelsen vist, og der kan da også blive mulighed for ændringer på andre områder; det må vi diskutere i udvalget. Lad os nu grundigt gå det igennem.

Under alle omstændigheder tror jeg, at vi kan være enige om, at i § 14 ændres, som det er foreslået i lovforslaget, som vi behandler her i dag, »1987-88« til »1989-90«, men jeg er enig i, at udviklingen i de mange år, der er gået, nødvendiggør, at vi går loven grundigt igennem i udvalget og ser, om der er behov for andre ændringer.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Landbrugs- og Fiskeriudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af lovforslag nr. L 116:

Forslag til lov om ændring af forskellige skattelove. (Skattereformen).

Af skatteministeren (Fogh Rasmussen).
(Fremsat 9/12 87).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling**Jytte Hilden (S):**

Jeg skal ikke bruge lang tid på dette lovforslag. Forslaget er meget indgående beskrevet med 25-26 sider, og det skyldes jo, at skattelovgivning normalt er et indviklet område.

Det, lovforslaget drejer sig om, er tre ting: to substansforslag og noget rent teknisk, nogle løkker fra skattereformen, som nu er blevet forhandlet færdige mellem skattereformpartierne: regeringspartierne, De Radikale og Socialdemokratiet.

De to ting, som er væsentlige, som der er grund til at glæde sig over, og som betyder meget for de mennesker, som de vedrører, er for det første, at skilsmissebørn ikke længere vil opleve en diskrimination med hensyn til deres personfradrag. Der vil fremover ikke blive trukket normalbidrag i skilsmissebørns fradrag; det vil sige, at de vil blive stillet fuldstændig som andre børn, der bor sammen med deres forældre.

Det bryder godt nok med et princip, som vi normalt har i skattelovgivning, nemlig at alle penge skal beskattes, for det, der nu sker, er, at forældrene har fradraget, når de betaler underholdsbidrag til børnene, men børnene bliver altså ikke beskattet af den del, der er normalbidraget. Men vi synes faktisk, det har været urimeligt, at skilsmissebørn var i den situation.

Derfor er det selvfølgelig også tæskeærgeligt, at et stort dagblad som Ekstra Bladet forleden dag, tirsdag den 12. januar 1988, havde en artikel, der mistænkeliggør det her, med et glimrende billede af en ung mand og hans skattekort. Nu er det jo sådan, at skattekort er man nødt til at udstede i henhold til gældende lov, men nu er vi ved at lave gældende lov om, så den historie er i bund og grund ikke rigtig, og det er ærgerligt. Vi kan håbe på, at et blad som Ekstra Bladet også vil demtere den og vil tage udgangspunkt i denne debat.

Det andet væsentlige punkt, lovforslaget drejer sig om, er plejeforældre, og dér vender vi tilbage til tidligere praksis. Det vedrører døgnpleje og bistandslovens §§ 65 og 66. Det bliver nu igen praksis, at godtgørelse for udgifter til kost og logi for plejebørn ikke skal opgives på selvangivelsen af plejeforældrene. Det ved jeg

[Jytte Hilden]

personligt – idet jeg har fået mange henvendelser – at mange plejeforældre er meget glade for.

Det er de to substansspørgsmål, der nu bliver ændret, og vi vil da godt sige fra Socialdemokratiets side, at vi i høj grad betragter det som en hjælp, at vi har fået en ny minister. Det er da en glimrende måde at kunne få lavet noget på.

Det sidste spørgsmål skal jeg ikke komme meget ind på. Det vedrører fradraget ved beregning af skat for en afdød og dennes ægtefælle i dødsåret. Det er ren teknik, men det er mange ord, der bruges på denne teknik, og grunden til, at det er nødvendigt at ændre paragrafferne, er, at der er opstået tvivl om fortolkningen af det, der stod i det oprindelige lovforslag i forbindelse med skattereformen.

Vi kan tilslutte os alle tre ting og håber, at de får en hurtig og snild gang gennem Folketinget.

Aagaard (KF):

Ved gennemførelsen af dette lovforslag vil vi fjerne nogle af de oplagte urimeligheder, der er opstået i skattereformens kølvand.

Fra konservativ side har vi ligesom de øvrige skattereformpartier været optaget af at få fjernet den oplagte forskelsbehandling mellem børn, der modtager underholdsbidrag, og børn, der bor hos begge deres forældre. En sådan forskelsbehandling er ikke blot urimelig, men for børn også helt uforståelig, hvilket rigtig mange henvendelser har vist.

Vi skal efter vor opfattelse bestemt ikke være kedede af, at rigtig mange børn ønsker at påtage sig et eller andet job enten for at tjene ekstra lomme penge eller for at tjene penge til at realisere bestemte ønsker.

Vi er tilfredse med, at normalbidraget fritages for beskatning, ligeså de særlige bidrag, som ydes løbende, f.eks. bidrag til dåb og konfirmation, som det er nævnt i forslaget.

Vi vil dog godt også ved denne lejlighed rejse det spørgsmål, om det ikke var rimeligt, at vi ved samme lejlighed fik ligestillet den betydelig mindre børnegruppe, som efter at have mistet enten mor eller far modtager børnepension, som i dag beskattes. Det må være muligt, uden at det medfører yderligere konsekvenser, også at friholde et beløb, som f.eks. svarer til normalbidraget, for beskatning.

Skattereformens gennemførelse betød desværre også, at plejeforældre, som har børn og unge i døgnpleje, blev ramt hårdt, uden tvivl

utilsigtet. Vi er fra konservativ side helt enige i den ændring, der her foreslås, nemlig at de merudgifter, som plejeforældre har til bl.a. kost og logi, fritages for beskatning, og at godtgørelsen ikke, hvilket mange plejeforældre har oplevet som en urimelighed, skal indgå i den personlige indkomst, uanset at den tilsvarende udgift kan fratrækkes.

Vi er tilfredse med, at det på trods af tidligere udtalelser om ikke at ændre på dette forhold er lykkedes at finde en fornuftig løsning, som bestemt er bedre end en beløbskompensation fra de kommunale kasser af omkostningsbeløbet mindre værdi for plejeforældrene.

Vi kan også tilslutte os forslaget om at indføre et særligt ligningsmæssigt fradrag for personer, der er gift og arbejder i Danmark, men bor i udlandet. Ingen kan vist bestride, at der igennem de seneste år er sket en skærpelse i beskattningen af begrænset skattepligtige personer, både ved forhøjelserne af de kommunale og de statslige skatter og ved ændringer i betalingen af visse bidrag.

Vi tror, at der med denne ændring skabes en bedre skattemæssig ligestilling i grænseområderne. Vi skal ikke straffe borgere, der f.eks. arbejder i ét EF-land og bor i et andet EF-land. Til gengæld skal disse heller ikke have fordele. Vi tror, denne ændring vil betyde et positivt skridt i tilnærmelsen mellem Danmark og de andre EF-lande.

Fra konservativ side håber vi på en hurtig udvalgsbehandling, således at loven kan blive vedtaget, inden borgere, der er berørt af dette lovforslag, skal aflevere deres selvangivelse.

Jens Thoft (SF):

Bortset fra de to substansændringer, som fru Jytte Hilden omtalte, kan jeg også nævne grænsegængernes skat, som reduceres, og at det vandrette skatteloft – det er loftet på de 78 pct. – korrigeres, sådan at ægtefællernes samlede skat forbliver den samme, uanset hvordan man fordeler eventuelle renteindtægter og renteutgifter imellem sig.

Alt det kan SF støtte, og vi vil tilsige ministeren en meget hurtig udvalgsbehandling, for det er der jo sandt for dyden behov for.

Jeg kan ikke undlade nogle kritiske bemærkninger alligevel – det kan heller ikke undre ministeren – for det er da noget forbistret smøleri, at disse ændringer, hvoraf nogle har virkning

[Jens Thoft]

fra den selvangivelse, som nogle mennesker er gået i gang med at finde ud af, først bliver vedtaget midt i februar.

To af ændringerne burde have været gennemført sidste forår, da SF rejste problemerne og i øvrigt angav den løsning, som nu også regeringen har valgt. Det drejer sig om forældrenes omkostningstillæg ved døgnpleje og om bidrag til skilsmissebørnene.

Når hr. Aagaard siger: Jamen vi må også have børnepensionisterne med, så har hr. Aagaard ikke læst det udmærkede forslag, SF fremsatte sidste forår, hvor vi netop argumenterede for det urimelige i, at nogle børnebidrag var skattefrie allerede efter de nugældende regler, mens andre børnebidrag var skattepligtige. Et af de tilfælde, hvor børnebidraget efter de nugældende regler er skattefrit, er for børnepensionisterne, altså dér, hvor den ene ægtefælle er død, for de får det såkaldte særlige børnetilskud, som har præcis den samme kroneværdi som normalbidraget for mænd, og dette beløb er skattefrit. Det er jo netop et af SF's argumenter for at sige, at når vi allerede havde den forvirring, at nogle bidrag blev udbetalt skattefrit og andre var skattepligtige, så var det vigtigt, at vi sikrede en ensartet behandling.

Derfor har børnepensionisterne ikke behov for yderligere et skattefradrag på størrelse med normalbidraget, for de får i forvejen dette skattefrit. Det er da også det, vi har svaret de mange, der har henvendt sig, og folk har så måttet erkende, at det var da i øvrigt også rigtigt, det havde man ikke tænkt på.

Men hvorfor skulle døgnplejeforældre og skilsmissebørn i nu mere end 1 år betale for meget i skat, for det er jo det, de har gjort? Jeg ved godt, at de får den tilbage til sommerferien, men vi kunne have løst dette her sidste forår, for da havde vi forslagene på bordet. Nu belaster ministeren de mennesker, som har betalt for meget i skat. Ministeren belaster bagefter skattevæsenet, som skal korrigere skattekort for 1988. Vi belaster skattevæsenet, som skal have bøvl med at kontrollere, om folk nu har udfyldt selvangivelsen efter de regler, der gælder i dag, eller de husker at få de nye regler med i morgen, og vi har problemerne med de enkelte kommuner, hvis lønopgørelser til skatteyderne, i hvert fald for døgnplejeforældrenes vedkommende, vil være forkerte. Alt dette bøvl kunne man have sparet os for, hvis man havde

set på indholdet i SF's forslag i stedet for at have set på, hvem det var, der fremsatte det. Men det er jo sådan herinde, at det er væsentligere, hvem det er, der fremsætter et forslag, end hvad der er indholdet i det.

Skattereformen har også skabt store problemer for lønmodtagergrupper, som har store driftsomkostninger ved indkomsterhvervelsen. Det er selvfølgelig godt, at vi får løst døgnplejeforældrenes problemer, og det er selvfølgelig også dem, der har trådt os mest over tæerne i Skatte- og Afgiftsudvalget, men hvorfor fik vi ikke løst tjenestemændenes problemer med flyttegodtgørelser og handelsrejsendes problemer, freelancejournalisters problemer osv.? Det er jeg skuffet over. Jeg havde håbet, at Socialdemokratiet havde fået disse ting med.

Jeg er også skuffet over, at Fredsfondens problemer ikke er blevet løst. Jeg har hørt fru Ritt Bjerregaard klart udtale, at Skattedepartementet har fortolket reglerne i relation til Fredsfonden forkert. Men fortolkningen er jo ikke blevet ændret, og så var det da rimeligt at forvente, at Socialdemokratiet i forbindelse med disse ændringer ville have stillet ændringsforslag, sådan at fondens problemer blev løst gennem en lovændring. Hvor står Socialdemokratiet, og hvor står for den sags skyld også De Radikale i relation til fortolkningen af reglerne i skattereformen for Fredsfondens vedkommende? Vil man løse problemerne, sådan som fru Ritt Bjerregaard har lovet, eller vil man ikke løse problemerne? Det synes jeg vi må have svar på.

Den næste operation bliver, at vi skal til at lappe hullerne i skattereformen, og også det vil SF naturligvis medvirke til.

Skrumsager Skau (V):

Det tyder jo på, at vi kan få dette lovforslag vedtaget ret hurtigt, og det haster selvfølgelig, fordi en hel del af punkterne jo får virkning for skatteåret 1987, som det allerede er nævnt, altså den selvangivelse, vi skal have skrevet, inden en måned er gået.

I Venstre er vi enige om at fritage det normale underholdsbidrag for skat. Vi føler, at det er en god ting, vi nu får løst, og også at der står et bredt flertal bag den sag i Folketinget.

Vi er også enige om at gennemføre skattefri godtgørelse for udgifter til kost og logi, som ydes til plejeforældre, dem, der påtager sig det

[Skrumssager Skau]

store ansvar, den store opgave, at hjælpe børn, som er kommet uheldigt af sted familiemæssigt, godt på vej igen i vores samfund.

Så er der grænsegængerne. Jeg synes også, det er et udmærket forslag, hvor vi nu også får problemet løst på en rimelig måde. Jeg føler, det er vigtigt, at vi prøver at nedbryde de nationale forskelle, således at vi kan sikre, at man kan bo i ét land og arbejde i et andet og omvendt og blive rimeligt stillet også skattemæssigt.

Så er der som allerede nævnt en hel masse tekniske ændringer vedrørende det vandrette skatteeft, således at vi, når lovforslaget bliver vedtaget, ikke længere vil have den mulighed for skattetænkning, at man kan flytte lidt rundt på renteindtægterne for at spare i skat. Jeg synes, også den del af lovforslaget er udmærket.

Derfor kan Venstre støtte forslaget og anbefale, at det bliver vedtaget så hurtigt som muligt.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Disse ændringer i forskellige skattelove er jo et resultat af forhandlinger mellem forligspartierne om skattereformen, og jeg skal derfor give tilslutning til, at vi får dem gennemført, og at vi får dem gennemført hurtigt, fordi nogle af dem gælder skatteåret 1987 – altså det, vi har overstået, og hvorefter der skal skrives selvangivelse i løbet af nogle få uger.

Når det er sagt, vil jeg gerne sige, at ingen i salen må være i tvivl om, at disse ændringer gør skattereformen mere kompliceret.

Bente Juncker (CD):

Også i CD kan vi give tilslutning til de forskellige ændringer, der foreslås her. Vi synes, det er udmærket, at normalbidraget for underholdsbidrag til børn fritages for beskatning hos barnet; det ligestiller en hel del børn, som arbejder.

Hvad angår spørgsmålet om plejeforældrenes fritagelse for betaling, altså de 68 pct. og de 51 pct., vil jeg sige, at det er udmærket, når det gælder udgifterne til kost og logi, men lovgivningen rummer jo nogle særlige spørgsmål med hensyn til de særlig vanskelige børn og de meget handicappede børn. Der plejer man at kunne få udgifterne fratrukket ved dokumentation, og det håber jeg stadig væk at man kan. I nogle kommuner landet over bliver de ansat skøns-

mæssigt; jeg synes, det ville være dejligt, hvis vi kunne få vedtaget, at det skal ske ved dokumentation.

Et tredje spørgsmål, som lovforslaget omhandler, er mennesker, der bor i udlandet og arbejder i Danmark. Dem giver man et lille ekstra fradrag. Det kan vi også tilslutte os.

Alle disse forslag skal gælde fra 1987.

For 1988 kan vi tilslutte os de tekniske ændringer, der foreslås med hensyn til skatteeft.

Glistrup (FP):

Allerede for et par år siden havde Fremskridtspartiet klart og tydeligt dokumenteret et trefald antal tilfælde, hvor skattereformen simpelt hen var dårligt håndværk, hvor det var sjusk og ukendskab til forholdene, som lå bag ved den måde, man havde udformet skattereformen på – rent bortset fra, hvad man mente skatteideologisk.

Det, der nu sker ved dette forslag, er, at skatteministeren nu høj, hæsbæsende kommer rendende et par år efter og har trukket 15 af disse ting frem og siger: Her er det gået galt, for her har jeg fået så og så mange henvendelser om, at den pågældende pressionsgruppe vil lave vrøvl, og så tager jeg disse 15 ting ud og laver nogle lapper for eventuelt at se at få dette udbedret.

Der er ikke nogen som helst tvivl om, at efterhånden som det går op for folk, at med den nuværende skatteminister skal man bare være en pressionsgruppe, så laver han et særforslag, der tilgodeser den pågældende, og at der ikke er spor konsekvens i hans politik, ja, så får vi et væld af den slags lovforslag med alle de dårligheder, der er inden for skattelovgivningen, og så skal man til at lave om på det.

Skatteministerens model tegner sig efterhånden ganske klart i dette lovforslag og i tidligere lovforslag. Han går ikke ned til ondets rod. Han analyserer ikke, hvad der er problemet. Han ser ikke, at f.eks. problemet for plejeforældre er, at man lavede en ugenomtænkt fradragregel, hvor man opgav det gode, sunde, gamle Venstreprincip, at fradrag er fradrag i indkomst og ikke fradrag i skatten. I stedet bruger man den særlige »hr. Fogh Rasmussen-model«, at man gør noget skattefrit – her altså et eller andet med kost og logi el. lign. – som han har gjort det med så mange andre småting, der

[Gillstrup]

er taget ud af det almindelige indkomstbegreb og gjort skattefri, når der har været tilstrækkelig mange, der har plaget ham.

Det er sket på præcis samme måde med den største del af dette forslag, nemlig de 40 mio. kr., som skal gives vedrørende børnene. Der er situationen den, at man havde den fjollede puritanske mening, at små børn også skal føle, at de skal betale stor skat for at kunne blive gode samfundsborgere, og derfor smækkede man deres personfradrag ned, men i stedet for at forhøje det finder man ud af at gøre et eller andet skattefrit. Det var ikke, som hr. Aagaard ville fortælle forsamlingen, for at tilskynde de unge til at lave et stykke arbejde: gå ud og omdele aviser eller ekspedere i kiosker om morgenen. Nej, det, man gør skattefrit, er det, som de får uden arbejde, og det har i det hele taget været skatteministerens holdning, at alle disse forskellige sociale ydelser og alt det andet, der fås uden at arbejde – og nu får vi vel lottoet med oven i billedet – skal gøres skattefri. Men det er altså at komplicere og besværliggøre vort skattesystem yderligere, når man skal til at køre på den måde, at folk, der laver vrøvl, kaster man en luns til, ved at man skærer ud af det almindelige indkomstbegreb og siger: De og de indkomster skal du ikke betale skat af, og fortrinsvis hvis det er nogle indkomster, du får uden at gøre en arbejdsindsats for dem.

Derfor er disse 15 ændringer så ganske tydeligt lapperier, og Fremskridtspartiet ville meget gerne på så at sige alle 15 områder skrive reglerne, sådan at man virkelig løste problemerne og fik det lavet ordentligt. Men det er jo skatterestof, som der er et flertal bag, så vi kan ikke forvente at få nogen ændringsforslag vedtaget. Derfor må vi bare se i øjnene, at når dette skal gennemføres hu hej, for at folk kan skrive det i deres selvangivelse i næste weekend, er situationen den, at vi må sige enten ja eller nej til disse lapperier. Og det vil sige, at vi skal sammenligne en elendig og uduelig skattereform med noget, der er næsten lige så elendigt og udueligt. Hvad er værst?

I den situation er vores samlede bedømmelse blevet, at det trods alt bliver lidt mindre slemt, og vi vil derfor være at finde i det flertal, som i næste uge ved tredjebehandlingen vil stemme ja til dette lovforslag. Det gør i hvert tilfælde ikke ondt værre, men det gør heller ikke ondt ret meget bedre.

Glønborg (KRF):

Også i Kristeligt Folkeparti glæder vi os over, at vi skattereformpartierne imellem er nået til enighed om at afskaffe en uretfærdighed, som har ramt skilsmissebørn. Jeg er glad for, at vi tør lave denne ændring, selv om den strider mod et princip om beskatning af al indtægt. Vi må ikke være principryttere, når det drejer sig om mennesker, som er blevet dårligt behandlet. Skilsmissebørn har ofte så mange andre problemer at slås med, så lad os skynde os at fritage dem for dette ene problem i stedet for at skændes om, hvorfor det ikke er sket lidt tidligere.

Vi støtter også lovforslagets øvrige punkter.

Berlau (FK):

Det offentlige sendte til det meste af den danske befolkning i december måned en julegave, hvoraf det fremgik, at trækprocenterne var steget ganske alvorligt som følge af skattereformen og som følge af, at der til næste år skal indkræves en hel masse ekstra penge som en konsekvens af, at regeringen i 1987 havde udsendt falske skattekort til den danske befolkning med henblik på at stille sig i en langt gunstigere position under den afgjorte valgkamp i september måned. Havde den danske befolkning i september måned været klar over, at der skulle betales langt større bidrag til den fælles husholdning, er jeg overbevist om, at dette Folketing var blevet sammensat på en ganske anderledes facon.

Skattereformen er med rette blevet kritiseret af en lang række mennesker både for sit faglige indhold og bestemt også, fordi den lægger op til, at der skal foretages en yderligere skatteflåning af den danske befolkning. Der er jo stadig væk ikke stor forskel på den måde, man behandlede danskere på for 300–400 år siden, da de skulle betale ind til lensherren eller godsejeren, og den måde, man i dag angriber den danske befolkning på. Med en skræk for, at befolkningen skulle blive udstyret med kontante penge, søger man under enhver form at opsuge alt, hvad der måtte være af overskud ude hos de enkelte mennesker.

Man kunne nok fristes til at betragte de ændringer, der ligger her, som noget positivt. De indeholder jo også en række elementer, som er ganske fornuftige.

[Berlau]

Imidlertid ønsker vi ikke at tage noget medansvar for skattereformen og virkeliggørelsen af den, og derfor kan jeg meddele, at Fælles Kurs ved tredjebehandlingen, for så vidt der ikke sker ændringer i lovforslaget, formodentlig vil undlade at stemme.

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Jeg vil gerne sige tak for den meget brede tilslutning, der er givet til dette lovforslag. Selv hr. Jens Thoft og hr. Glistrup kunne trods alt ikke skjule en vis tilfredshed med de ændringer, der her er lagt op til. I hr. Glistrups tilfælde ville det også have undret mig, om ikke Fremskridtpartiet kunne støtte disse forslag, der jo indeholder skattesænkninger på nogle ganske vist meget afgrænsede områder.

Det er rigtigt, at der er tale om en opfølgning af skattereformen; på enkelte områder har skattereformen haft nogle utilsigtede virkninger, som der her rådes bod på.

Der er ikke rejst så forfærdelig mange spørgsmål, som kan give mig anledning til specielle bemærkninger her ved førstebehandlingen, men et enkelt vil jeg lige trække frem. Spørgsmålet om behandlingen af børnepensioner har været nævnt; jeg tror, bl.a. hr. Aagaard var inde på det. Det er sådan, at børnepensioner kan ydes efter tjenestemandspensionsloven eller på grundlag af en privat pensionsordning, og disse børnepensioner beskattes efter de gældende regler hos barnet. Men nu, hvor det er rejst, skal vi selvfølgelig se på det i udvalget, men efter regeringens opfattelse kan børnepensioner ikke med rimelighed sammenlignes med normalbidraget for underholdsbidrag til børn. Man kan måske snarere sige, at normalbidraget skal sidestilles med det særlige børnetilskud, der udbetales efter børnetilskudsloven. Det særlige børnetilskud udbetales indkomstafhængigt til barnet, når en af barnets forældre er afgået ved døden, og dette tilskud svarer til normalbidraget for underholdsbidrag til børn og er ligesom dette bidrag skattefrit for barnet. Man kan derfor sige, at det tilskud gives som compensation for manglende underholdsbidrag fra en af forældrene, og det er i virkeligheden dér, paralleliteten og sammenligningen skal sættes ind.

I øvrigt er det sådan, at et barn, hvis begge forældre er afgået ved døden, modtager et særligt børnetilskud, som netop svarer til to gange

normalbidraget til børn, og også dette tilskud er skattefrit.

Derfor kan man sige, at vi ved nu at gøre normalbidraget skattefrit hos barnet har skabt parallelitet mellem behandlingen af det særlige børnetilskud og normalbidraget, og det er den sammenligning, jeg synes er relevant.

Jeg siger endnu en gang tak for den brede tilslutning og imødeser derfor også en forholdsvis hurtig behandling her i Folketinget af dette lovforslag.

Jens Thoft (SF):

Jeg er undtagelsesvis enig med ministeren i hans redegørelse for det særlige børnetilskud, der gives til børn, hvis den ene af forældrene eller begge forældre er afgået ved døden. Det er jo lige netop sådan, tingene hænger sammen, og derfor synes jeg heller ikke, at børnepensionisterne har krav på en særlig hensyntagen i denne situation.

Men det, der kaldte mig herop, var min henvendelse til Socialdemokratiet, og den vil jeg så gentage i et håb om at få et svar.

I forbindelse med de problemer, som skattereformen skabte for Fredsfonden, gav fru Ritt Bjerregaard klart udtryk for, at det var Socialdemokratiets politik, at Fredsfonden burde falde ind under de samme regler, som i dag gælder for Greenpeace f.eks., og fru Ritt Bjerregaard gav udtryk for, at det var Skattedepartementet, som havde fortolket reglerne fejlagtigt.

Jeg har checket med Fredsfonden, om fortolkningen er blevet ændret, og det er den ikke. Når fortolkningen ikke er blevet ændret, kan det undre mig, at Fredsfondens problemer ikke er blevet løst gennem disse ændringer af skattereformen, og nu vil jeg spørge Socialdemokratiet, om det er sådan, at Socialdemokratiet eventuelt senere kommer med de nødvendige lovændringer, for når vi ikke kan få ændret fortolkningen, er vi vel nødt til at lave en lovændring, hvis vi skal løse de problemer, som jeg har forstået at Socialdemokratiet er enig med SF i bør løses.

Derfor skal jeg endnu en gang spørge fru Jytte Hilden: Hvor har vi Socialdemokratiet i denne her sag?

Jytte Hilden (S):

Jeg skal da meget gerne svare den ihærdige hr. Jens Thoft fra SF og sige, at det fortsat er

[Jytte Hilden]

Socialdemokratiets holdning, at der burde være samme forhold for Fredsfonden som for f.eks. Greenpeace. Men det er nu engang en forudsætning, når man har nogle aftaler, at alle parter bliver enige om, at disse aftaler skal ændres, og på hvilken måde disse aftaler skal ændres. Derfor holder vi os til de aftaler, vi har, men arbejder fortsat for at løse problemerne med hensyn til Fredsfonden.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatte- og Afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 132:

Forslag til lov om husdyrsygdomme.
Af landbrugsministeren (Tørnæs).
(Fremsat 15/12 87).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Bjørn Westh (S):

Dette er et lovforslag, der har haft en interessant forhistorie og en forhistorie, der ikke tjente den tidligere landbrugsminister til ros. Det er nemlig et forslag, som vi har haft brug for i lang tid, og den forvirring og panik, der greb landbrugsministeren sidste år, da sagen blev behandlet, var ikke gavnlige, hverken for landbruget eller for Danmarks omdømme.

Det, det drejer sig om, er, at vi skal have en god lov om husdyrsygdomme, for at dansk landbrug kan bevare en god position som producent af sunde og rene landbrugsprodukter, og derfor er det vigtigt, at den danske veterinærstatus fastholdes og udbygges, og her er det vigtigt at have en god lovgivning. Vi oplevede mund- og klovsyge-situationen i 1982 og havde

på det tidspunkt et gammelt lovsæt som grundlag for det arbejde, der foregik. Det var ikke hensigtsmæssigt, og derfor har der siden den tid været arbejdet på at lave en bedre lovgivning.

Noget andet er, at ændrede produktionsmønstre, bl.a. med mere intensive produktionsformer, har medført nye former for produktionsbetingede sygdomme, og den slags sygdomme skal bekæmpes, og det skal først og fremmest gøres ved langsigtede og forebyggende foranstaltninger, og derfor er det sygdomsforebyggende bekæmpelsesarbejde meget vigtigt. Landbruget er fuldt opmærksom på det; bl.a. ser vi, at landbruget ofte beder samfundet om at yde store millionbeløb til hjælp i dette arbejde.

Derfor var det glædeligt, at der sidste år kom et forslag, der kunne bruge og styrke dette arbejde, og danske slagterier lagde da også op til, at det skulle være en stor fordel for dansk landbrug; således sagde de i det sidste nummer af deres blad, DS-Nyt, i december 1986 om sygdomsforebyggelse i overskriften: »Det skal bare gøres, sygdomsforebyggelse betaler sig«.

Derfor var det selvfølgelig noget af en spand koldt vand i hovedet, at landbrugsministeren, fordi enkelte grupper inden for landbruget mente, at der var for mange bemyndigelser i lovforslaget, hovedkuld tog det tilbage og meddelte, at det ikke kunne fremsættes.

Vi fremsatte så lovforslaget i stedet, og det fik en pæn behandling fra nogle partier her i Folketinget, men regeringen mente ikke, det var brugeligt, og så kommer den nye landbrugsminister – det er måske, fordi den anden landbrugsminister ikke klarede det så godt, at han er her – med et lovforslag i dag, der i store træk minder om det, der dengang blev diskuteret så voldsomt. Ja, nogle steder ser det næsten ud, som om man har haft travlt med bare at finde nogle andre ord eller nogle andre måder at sætte ordene sammen på, for der står det samme, som der stod i det andet lovforslag – forskellen er ikke så stor.

Derfor er vi principielt positivt indstillet over for lovforslaget. Vi har nogle enkelte spørgsmål. F.eks.: Er det hensigtsmæssigt i § 27 at drage genteknologien ind her? Giver det nogle problemer i forhold til lovgivningen på Miljøministeriets område? Bliver der lagt op til nogle kompetenceproblemer her?